Nr. 11 i 12. Kraków, listopad—grudzień 1914 r. Rocznik XXXIV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują „Dziennik rozporządzeń“ bezpłatnie.

LM. 132723/1914.
Fiz.

Kraków, 7 listopada 1914.

Magistrat m. Krakowa podaje niniejszem do publicznej wiadomości:

Pouczenie o cholerze

wydane przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w październiku 1914.

1. Cholera jest chorobą zaraźliwą, a zostaje wywołaną w ten sposób, że zarazki chorobowe (mętwiki choleryczne) dostają się przez jamę ustną do jelit. Źródłem zakażenia jest w każdym wypadku człowiek, który wydziela zarazki chorobowe w wypróżnieniach, a szczególnie w wypróżnieniach kiszkowych. Zarazki te wydzielają nie tylko chorzy na cholerę, ale często i ozdrowieńcy (trwali wydzielacze) a nawet czasem osoby zdrowe, które wcale nie chorowały (przenośnicy zarazków).

2. Zarazki choleryczne znachodzą się w wypróżnieniach, niema ich zaś w powietrzu wydechiwanem, ani w wydzielinach skóry. Niebezpieczeństwo bezpośredniego przeniesienia cholery jest o wiele mniejsze, jak przy wielu innych chorobach zakaźnych. Również i pielęgnowanie chorych na cholerę nie jest niebezpiecznem — jeżeli osoby pielęgnujące wystrzegają się zanieczyszczenia wypróżnieniami w izbie chorego (nie jeść, nie pić, ani nie palić tytoniu!) i jeżeli w razie zanieczyszczenia nastąpi gruntowne oczyszczenie i skuteczne odrażenie (desinfekcya).

3. Oprócz samych wypróżnień cholerycznych, odgrywają ważną rolę przy szerzeniu się choroby przedmioty zanieczyszczone wypróżnieniami cholerycznemi (przeważnie bielizna, suknie, naczynia i inne przedmioty użytkowe, wychodki, zanieczyszczona woda, zanieczyszczone środki żywności).

Ludzie niektórych zawodów jak n. p. flisacy, robotnicy portowi, którzy piją wodę zanieczyszczoną, praczki obchodzące się nieostrożnie z powalaną, a nie desinfekcyonowaną bielizną, są w wyższym stopniu narażeni na zakażenie się cholerą.

4. Szerzenie się cholery z jednej miejscowości do drugiej odbywa się drogą ruchu osobowego i towarowego; możność zawleczenia cholery przez powietrze jest wykluczoną.

5. Nie należy uciekać ze strachu przed cholerą, każdy powinien pozostać wśród swych codziennych stosunków.

6. Najważniejsze osobiste środki ostrożności są następujące:

Czystość ciała, zwłaszcza mycie rąk po każdem zanieczyszczeniu (n. p. po użyciu wychodka), a bezwarunkowo przed każdem jedzeniem, utrzymanie czystości w mieszkaniach (zwłaszcza w kuchni i wychodku), tępienie much i t. p., unikanie używania takiej wody do picia i użytku domowego, która nie jest zupełnie bez zarzutu (wodę podejrzaną należy przegotować). Nie należy spożywać zepsutych lub ciężko strawnych pokarmów, nieprzegotowanego mleka, zbyt wielkiej ilości owoców, sałaty, ogórków i t. p., wogóle nie należy jeść zbyt obficie.

Szkodliwie działają złe stosunki mieszkaniowe, niedostateczna odzież, nieregularny sposób życia, błędy dyetetyczne, nieumiarkowane życie w jakimkolwiek względzie, a szczególnie opilstwo.

Zachwalane szalbierczo leki i środki ochronne (krople choleryczne i t. p.) są bez wartości. Trunkom alkoholowym nie można przypisać żadnego działania ochronnego lub leczniczego w cholerze.

W ostatnich czasach zalecają z wielu stron szczepienie ochrone przeciw cholerze. Czy to szczepienie należy w danym wypadku wykonać, podobnie jak i sposób leczenia w każdym poszczególnym wypadku, musi być pozostawione ocenie lekarza.

7. Między zakażeniem się a zachowaniem upływa zwykle okres czasu od pół dnia do 5 dni (okres wylęgania).

Po upływie 5-ciu dni niema już przeto obawy zachorowania.

8. Najbardziej wpadającymi w oczy objawami w wybitnych wypadkach są:

Gwałtowna biegunka (przeważnie bez bólów, stolec podobny do ryżowej wody) i wymioty; do tego dołączają się często: pragnienie nie dające się ugasić, bezmocz, bolesne skurcze mięśni (zwłaszcza w łydkach), ochrypły, bezdźwięczny głos, znaczne ogólne osłabienie.

Choroba może niekiedy przebiegać bez wszelkich cięższych objawów chorobowych, wśród objawów jedynie nieżytu kiszkowego. Pewność, czy w danym wypadku jest cholera lub nie, może dać tylko badanie bakteryologiczne.

9. W czasach cholerycznych należy zwracać baczniejszą uwagę na podejrzane objawy chorobowe.

O każdym wypadku zachorowania lub śmierci na cholerę, jakoteż o każdym chociażby tylko podejrzanem zasłabnięciu lub takim wypadku śmierci należy w najkrótszej drodze donieść w sposób przepisany władzy sanitarnej.

10. Chorych i podejrzanych należy odosobnić i to najlepiej w szpitalu.

11. Osoby przybywające z okolic cholerą nawiedzonych podlegają pięciodniowemu sanitarno-policyjnemu nadzorowi w miejscu przybycia (bez ograniczenia swobody ruchu i osobistych uciążliwości). Przy szczególniejszem niebezpieczeństwie zakażenia (zwłaszcza u przenośników zarazków) można zarządzić obserwacyę w odosobnieniu.

12. Skutecznej desinfekcyi (stała desinfekcya przy łóżku chorego, końcowa desinfekcya) należy poddać: wypróżnienia chorego (stolce, wymiociny, mocz) oraz wszystkie przedmioty, które zostały zanieczyszczone przez chorego, albo mogły być zanieczyszczone (np. bielizna, pościel, suknie, naczynie do jedzenia i picia i t. p.).

13. W czasach cholerycznych należy szczególną uwagę zwrócić na publiczną pieczę o zdrowie. Wybitne sanitarne usterki należy usunąć (zwłaszcza pod względem zaopatrzenia miejscowości w wodę, usuwania odpadków, tak samo usterki przy obrocie środkami żywności, w mieszkaniach masowych i t. p.).

W miejscowościach, gdzie panują dobre stosunki sanitarne (dobre zaopatrzenie w wodę, usuwanie odpadków bez zarzutu) cholera azyatycka się nie zagnieździ, a w razie zawleczenia zostanie łatwo zwalczoną.

L 121189/1914.

I. b.

ROZPORZĄDZENIE.

W myśl przepisów §§ 9—12, tudzież §§ 14, 19, 23, 24 regulaminu o utrzymaniu **czystości i porządku** z dnia 24 sierpnia 1884 r. (Dz. rozp. dla stoł. król. miasta Krakowa L. 8 z r. 1884) względem **uprzątania śniegu, lodu i błota z chodników i ulic** miasta, Magistrat postanawia, co następuje:

Właściciele domów obowiązani są kazać usuwać niezwłocznie zlodowaciały śnieg z dachów, zwieszający i grożący spadnięciem, aby zapobiedz spadaniu śniegu i sopli lodowych na chodniki i ulicę oraz na przechodzącą publiczność.

Podczas strącania śniegu z dachów należy chodnik przed domem odpowiednio zastawić koziołkami, drewnianymi drążkami i t. p., aby publiczność w czasie strącania śniegu tym chodnikiem nie przechodziła.

Właściciele domów obowiązani są w porze zimowej kazać chodnik, a tam gdzie niema chodnika, ulicę wzdłuż ich posiadłości na szerokość 2 m. z lodu, śniegu i błota oczyścić.

Uprzątanie to należy uskuteczniać wczas rano a najpóźniej do godz. 7-mej rano, w razie zaś ciągłego opadania śniegu i kilka razy na dzień lub w czasie, który organa miejskiego Zakładu czyszczenia miasta oznaczą.

Śnieg, lód oraz błoto, zmiecione z chodników, należy ułożyć na połowie szerokości ścieku od strony ulicy, nie zaś na środku ulicy, aby nie tamować ruchu wozów na ulicach przez wygórowanie środka i przez ścieśnienie ulic.

W ulicach, przez które przechodzi tor kolei elektrycznej, należy śnieg, lód lub błoto składać w połowie ścieku po tej stronie ulicy, gdzie niema toru kolei elektrycznej.

Jeśli chodniki obmarzają i stają się ślizkie, jako też w czasie gołoledzi, obowiązani są właściciele domów ślizkie miejsca wzdłuż swych realności kazać posypać piaskiem. W dzielnicach nowo przyłączonych do miasta, wolno także do tego celu używać przesianego popiołu.

Jeżdżenie i przewożenie ciężarów na wózkach po chodnikach ulicznych jest surowo wzbronione.

Nad ścisłem przestrzeganiem i wykonaniem powyższych postanowień czuwać będą Komisaryaty obwodowe, organa miejskiego Zakładu czyszczenia miasta i c. k. Policya.

Zarazem co do czyszczenia chodników betonowych i asfaltowych ze śniegu i lodu, Magistrat wydaje następujące zarządzenie:

1. W miesiącach zimowych należy chodniki, wykonane z płyt betonowych i asfaltu, zamiatać natychmiast po każdem spadnięciu śniegu i nie dopuścić do zlodowacenia tegoż.

2. Po uprzątnięciu z nich śniegu należy chodniki natychmiast czystym piaskiem równomiernie posypać.

3. Gdyby mimo starannego uprzątnięcia śniegu w dzień utworzyła się przez noc zlodowaciała warstwa śniegu, należy ją zaraz rano, najpóźniej do godziny 7-ej z chodników drewnianemi, szerokiemi a tępo okutemi skrobaczkami ostrożnie usunąć. Używania do tego celu drągów żelaznych jako też siekier, rydli i t. p. narzędzi zabrania się najsurowiej, gdyż przez silne uderzanie z góry chodniki asfaltowe i betonowe uledz mogą zepsuciu i pęknięciu.

W razie nagłej odwilży należy topniejący śnieg, błoto i piasek natychmiast z chodników usunąć przez troskliwe zamiecenie, aby nie dopuścić do utworzenia się grudy, gdy po odwilży nastąpi przymrozek.

Do składania śniegu, wywiezionego z miasta, Magistrat wyznacza następujące miejsca:

Dla Dz. I. do VIII.: 1) brzeg Wisły z wyjątkiem brzegu między mostem na Wiśle do Dębnik a Skałką; — 2) brzeg Wisły od strony Dz. XI. (Dębniki) z wyjątkiem brzegu między willą po Lasockich a mostem na Wiśle do Dębnik; — 3) brzeg Rudawy, obok Wystawy architektonicznej.

Dla Dz. IX. i X.: 1) grunta należące do pana J. Batki przy ulicy Benedyktyńskiej; — 2) brzegi Wisły i Wilgi.

Dla Dz. XI: 1) grunta gminne po Lasockich; — 2) brzeg Wisły (z wyjątkiem brzegów jak wyżej).

Dla Dz. XII. brzegi Wisły.

Dla Dz. XIII.: 1) brzegi Wisły; — 2) brzegi Rudawy.

Dla Dz. XIV., XV., XVI. i XVII.: 1) grunta miejskie na parceli lk. 8/1 (grunta poforteczne między ulicą Łobzowską a Karmelicką); — 2) grunta poforteczne obok parku Dra Jordana.

Dla Dz. XVIII. brzegi Białuchy.

Dla Dz. XIX.: 1) grunta położone za wałem akcyzowym, należące do p. M. Kapellnera; — 2) brzeg Wisły.

Dla Dz. XX.: 1) brzeg Wisły; — 2) brzeg Białuchy.

Dla Dz. XXI.: doły na gruntach miejskich nizko położonych.

Za każde przekroczenie powyższych zarządzeń, jak również za wszelkie szkody, zrządzone przez złe czyszczenie chodników, odpowiedzialni są właściciele oraz

stróże domów, przed którymi wykonano chodnik asfaltowy lub z płyt betonowych, na podstawie przepisów karnych, objętych rozdziałem VIII. obowiązującego regulaminu utrzymania czystości i porządku dla stoł. król. miasta Krakowa, z dnia 24 sierpnia 1884 L. 5875.

Wreszcie Magistrat zawiadamia, że w Urzędzie Budownictwa m. oglądać można wzór skrobaczki do uprzątania śniegu z chodników betonowych lub asfaltowych, ewentualnie można otrzymać wskazówki, jak i jakiemi narzędziami oczyszczanie chodników należy uskuteczniać.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa
dnia 4 listopada 1914 r.

L. 139482/1914
III. b.

OBWIESZCZENIE.

Ze względu na nadużycia przy sprzedaży śmietanki słodkiej i celem zapobieżenia tym nadużyciom a zarazem celem zwiększenia dowozu mleka, **Magistrat zabrania sprzedaży śmietanki słodkiej w mieście Krakowie,** tak na ulicach i placach publicznych, jak również i w sklepach mleczarskich.

Osoby przekraczające ten zakaz, ulegną karze pieniężnej do 200 K lub aresztu do 14 dni, a to po myśli ces. rozporządzenia z dnia 20 kwietnia 1854 Dz. u. p. Nr. 96, ewentualnie prócz konfiskaty produktu, podawane będą c. k Sądowi karnemu do ukarania w myśl ustawy o lichwie żywnościowej.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 12 grudnia 1914 r.

L. 130681/1914.
III. a.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie reskryptu c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 7 sierpnia 1914, L. 1100/mob., Magistrat ogłasza maksymalną taryfę cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania, która obowiązywać ma w gminie stoł. król. miasta Krakowa od daty niniejszego obwieszczenia aż do odwołania.

Taryfa maksymalna
cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania:

1 bułka na mleku à 35 gramów (kaizerka względnie gładka warszawska) z mąki Nr. 0	—·04	K
1 bułka pszenna zwyczajna à 45 gram. z mąki Nr. 0 do Nr. 2	—·04	„
1 kilog. chleba żytniego	—·52	„
Mąka pszenna Nr. 0:		
a) przy sprzedaży przez agentów, względnie większych kupców na worki za 100 kg.	64·—	„
b) przy sprzedaży cząstkowej za 1 kg.	—·68	„
1 klgr. soli kamiennej	—·22	„
1 „ soli warzonkowej	—·28	„
1 „ słoniny	2·24	„
1 „ smalcu	2·40	„
Cukier:		
a) przy sprzedaży w większych ilościach przez agentów względnie większych kupców w głowach za 100 kg.	80·—	K
kostkowy w paczkach za 100 kg.	84·—	„
b) przy sprzedaży cząstkowej:		
w głowie za 1 kg.	—·84	„
rąbany z głowy za 1 kg.	—·86	„
w kostce za 1 kg.	—·88	„
Nafta:		
a) przy sprzedaży beczkami przez agentów względnie większych kupców za 100 klgr. (bez beczki)	48·—	„
b) przy sprzedaży cząstkowej za 1 litr	—·46	„
Węgiel kamienny w składach za 1 cetnar cłowy	1·20	„
Węgiel kamienny dla drobnej sprzedaży sposobem rozwozu przez uprawnionych z dostawą do domu	1·40	„

Przekraczający tę taryfę podawani będą do ukarania c. k. Sądowi a w następstwie popełnionych przekroczeń stracić mogą nawet uprawnienie przemysłowe. Publiczność winna zatem we własnym interesie wskazywać c. k. Sądowi karnemu bezpośrednio, lub za pośrednictwem Wydziału III. b. Magistratu (gmach Magistratu od ul. Poselskiej L. or. 10) tych kupców, którzy powyższą taryfę maksymalną przekraczają.

Zarazem Magistrat zarządza pod rygorem środków przymusowych, aby wszyscy przemysłowcy trudniący się sprzedażą któregokolwiek artykułu, wymienionego w taryfie, zaopatrzyli się w drukowane egzemplarze taryfy i następnie przybili je w miejscach widocznych w poszczególnych lokalach sprzedaży w terminie dni 3. Wspomniane drukowane egzemplarze taryfy wydaje za zgłoszeniem się Wydział III. b. Magistratu w godzinach od 11 do 1 z południa.

Równocześnie traci moc obowiązującą taryfa maksymalna, ogłoszona obwieszczeniem Magistratu z dnia 10 października 1914 L. 123718/914 III. a. wraz ze zmianą podaną do publicznej wiadomości obwieszczeniem Magistratu z dnia 20 października 1914 L. 125956/914 III. a

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 4 listopada 1914.

L. 134308/1914.
III. a.

OBWIESZCZENIE.

Wobec uzyskanego zezwolenia c. i k. Komendy twierdzy na otwarcie mleczarni codziennie od godz 7-ej do 11-tej rano, dalej wobec zezwolenia tej c. i k. Komendy na otwarcie z dniem dzisiejszym sklepów z naftą codziennie od godz. 8-mej do 10-tej rano, Zarząd miasta ustanawia dodatkowo do ustanowionej obwieszczeniem Magistratu z dnia 4 listopada 1914 roku L. 130681/914 III. a. taryfy maksymalnej cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania, następującą taryfę maksymalną cen dalszych artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania, która obowiązywać ma w obrębie twierdzy krakowskiej od daty niniejszego obwieszczenia aż do odwołania.

Taryfa maksymalna
cen artykułów potrzebnych do codziennego utrzymania:

Mleko pełne niezbierane:		
a) na placach targowych za 1 litr	—·28	K
b) w sklepach za 1 litr	—·30	„
Mleko zbierane na placach targowych i sklepach	—·20	„
Śmietanka słodka litr	—·80	„
„ kwaśna litr	1·20	„
Jaja składowe sztuka	—·11	„
„ „ kopa	6·20	„
Masło kuchenne 1 kg.	3·60	„
Ziemniaki za 100 kg. na placach targowych	8·—	„
„ za 1 kg. „ „ „	—·10	„

Przekraczający tę taryfę podawani będą do ukarania c. k. Sądowi, a w następstwie popełnionych przekroczeń stracić mogą nawet uprawnienie przemysłowe.

Również podawani będą do ukarania c. k. Sądowi i **kupujący**, jeżeli płacić będą za artykuły, maksymalną taryfą objęte, **wyższe ceny**, aniżeli w taryfie oznaczono.

Publiczność winna zatem we własnym interesie wskazywać c. k. Sądowi karnemu bezpośrednio lub za pośrednictwem Wydziału III. b. Magistratu (gmach Magistratu od ul. Poselskiej L. or. 10) tych kupców, którzy powyższą taryfę maksymalną przekraczają, a także i tych kupujących, którzy ofiarują względnie płacą wyższe ceny.

Zarazem Magistrat zarządza pod rygorem środków przymusowych, aby wszyscy przemysłowcy, trudniący się sprzedażą któregokolwiek urtykułu, wymienionego w taryfie, zaopatrzyli się w drukowane egzemplarze taryfy i następnie przybili je w miejscach widocznych w poszczególnych lokalach sprzedaży w terminie dni 3.

Wspomniane drukowane egzemplarze taryfy wydaje za zgłoszeniem się Wydział III. b Magistratu w godzinach od 11-tej do 1-szej z południa.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 17 listopada 1914 r.

C. k. Komisarz rządowy:
Prof. Dr. Julian Nowak

L. 135234/1914.
III. a.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie reskryptu c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 7 sierpnia 1914 L. 1100/mob., Magistrat ogłasza maksymalną taryfę cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania, która obowiązywać ma w Gminie stoł. król. m. Krakowa od daty niniejszego obwieszczenia aż do odwołania.

Taryfa maksymalna
cen artykułów potrzebnych do codziennego utrzymania:

Mąka pszenna Nr 0:		
a) przy sprzedaży przez agentów, względnie większych kupców na worki za 100 klgr.	64·—	K
b) przy sprzedaży cząstkowej za 1 klgr.	—·70	„
Mąka żytnia Nr. 1:		
a) przy sprzedaży przez agentów, względnie większych kupców na worki za 100 kg.	54·—	„
b) przy sprzedaży cząstkowej za 1 kg.	—·60	„
Bułka na mleku à 35 gramów (kajzerka, względnie gładka warszawska) z mąki Nr. 0.	—·04	K
Bułka pszenna zwyczajna à 45 gramów, z mąki Nr. 0 do Nr. 2	—·04	„
Chleb żytni jasny 1 kg.	—·54	„
Chleb żytni razowy 1 kg	—·44	„
Mleko pełne niezbierane na placach targowych i sklepach 1 litr	—·32	„
Mleko zbierane na placach targowych i sklepach	—·24	„
Śmietanka słodka litr	—·80	„
Śmietanka kwaśna litr	1·20	„
Masło kuchenne 1 kg.	3·60	„
Jaja składowe sztuka	—·11	„
Jaja składowe kopa	6·20	„
Mięso lepsze (sprzedawane zazwyczaj w sklepach i jatkach dominikańskich):		
a) z części tylnych 1 kg	2·—	„
b) z części przednich 1 kg.	1·92	„
Mięso gorsze (sprzedawane zazwyczaj na placach targowych i w dzielnicach utworzonych z gmin przyłączonych):		
a) z części tylnych 1 kg.	1·80	„
b) z części przednich 1 kg.	1·68	„
Mięso wieprzowe:		
a) polędwica i kotlety 1 kg.	2·20	„
b) szynka, łopatka i boczek 1 kg.	2·04	„
Szynka wędzona surowa w całości 1 kg.	3·30	„
Szynka gotowana krajana na części 1 kg.	5·80	„
Kiełbasa surowa siekana 1 kg.	2·20	„
Kiełbasa krajana wędzona 1 kg.	3·—	„
Wędzonka surowa 1 kg.	2·60	„
Wędzonka gotowana 1 kg.	2·20	„
Sardelki sztuka	—·14	„
Kiełbaski wiedeńskie, para	—·14	„
Mieszanina 1 kg.	4·40	„
Słonina 1 kg.	2·24	„
Smalec	2·40	„
Cukier:		
a) przy sprzedaży w większych ilościach przez agentów względnie większych kupców: w głowach za 100 kg.	80·—	„
kostkowy w paczkach 100 kg.	84·—	„
b) przy sprzedaży cząstkowej: w głowie za 1 kg.	—·84	„
rąbany z głowy 1 kg.	—·86	„
w kostce 1 kg.	—·88	„
Nafta:		
a) przy sprzedaży beczkami przez agentów względnie większych kupców za 100 kg. (bez beczki)	50·—	„
b) przy sprzedaży cząstkowej za 1 litr	—·50	„
Sól kamienna 1 kg.	—·22	„
Sól warzonkowa 1 kg.	—·28	„
Ryż średniego gatunku 1 kg.	—·64	„
Grysik 1 kg.	—·76	„
Jagły 1 kg.	—·64	„
Kasza jęczmienna średnia 1 kg.	—·76	„
„ „ siekana 1 kg	—·56	„
Fasola długa 1 kg.	—·76	„
Fasola krasa 1 kg.	—·74	„
Soczewica 1 kg.	1·50	„
Pęcak 1 kg.	—·44	„
Cebula 1 kg.	—·56	„

Ziemniaki za 100 kg. na placach targowych . . 8·— K
Ziemniaki za 1 kg. . . . . —·10 „
Tłuszcz roślinny (Kunerol) 1 kg. . . . . . . 2·20 „
Makaron 1 kg. . . . . 1·20 „
Kapusta kiszona 1 kg. . . . . —·24 „
Drożdże za 1 kg. . . . . 3·— „
„ za 1 dkgr. . . . . —·04 „
Węgiel kamienny w składach 1 cetnar cłowy . 1·20 „
Węgiel kamienny dla drobnej sprzedaży sposobem rozwozu przez uprawnionych z dostawą do domu 1 ctn. cłowy . . . . 1·40 „
Drzewo miękkie za krążek (kółko) . . . . . —·80 „
Zapałki szwedzkie za 1 pudełko . . . . . —·02 „

Przekraczający tę taryfę podawani będą do ukarania c. k. Sądowi, a w następstwie popełnionych przekroczeń stracić mogą nawet uprawnienie przemysłowe.

Również podawani będą do ukarania c. k. Sądowi i **kupujący**, jeżeli płacić będą za artykuły, maksymalną taryfą objęte, **wyższe ceny**, aniżeli w taryfie oznaczono.

Publiczność winna zatem we własnym interesie wskazywać c. k Sądowi karnemu bezpośrednio lub za pośrednictwem Wydziału III. b. Magistratu (gmach od ul. Poselskiej L. or. 10) tych kupców, którzy powyższą taryfę maksymalną przekraczają, a także i tych kupujących, którzy ofiarują względnie płacą wyższe ceny.

Zarazem Magistrat zarządza pod rygorem środków przymusowych, aby wszyscy przemysłowcy, trudniący się sprzedażą któregokolwiek artykułu, wymienionego w taryfie, zaopatrzyli się w drukowane egzemplarze taryfy i następnie przybili je w miejscach widocznych w poszczególnych lokalach sprzedaży w terminie dni 3-ech.

Wspomniane drukowane egzemplarze taryfy wydaje za zgłoszeniem się Wydział III. b Magistratu w godzinach od 11-tej do 1-szej z południa.

Równocześnie tracą moc obowiązującą taryfy maksymalne, ogłoszone obwieszczeniami Magistratu z dnia 4 listopada 1914 roku L. 130681/1914 III. a. i z dnia 17 listopada 1914 r. L. 134308/914 III. a.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 22 listopada 1914 r.

C. k. Komisarz rządowy:
Dr. Julian Nowak.

L. 136505/1914.
III. a.

OBWIESZCZENIE

Na podstawie reskryptu c. k. Namiestnictwa we Lwowie z d. 7. sierpnia 1914 L. 1100/mob., Magistrat ogłasza maksymalną taryfę cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania, która obowiązywać ma w gminie stoł. król. m. Krakowa od daty niniejszego obwieszczenia aż do odwołania.

Taryfa maksymalna
cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania:

Mąka pszenna Nr. 0:
a) przy sprzedaży przez agentów, względnie większych kupców na worki za 100 kg . . . . 72·— K
Każdy niższy numer tańszy o 1 koronę.
b) przy sprzedaży cząstkowej za 1 kg. . —·78 „
Każdy niższy numer tańszy o 1 koronę.
Mąka żytnia Nr. 1:
a) przy sprzedaży przez agentów, względnie większych kupców na worki za 100 klgr. . . . . 58·— „
b) przy sprzedaży cząstkowej za 1 kg. . —·64 „
Bułka na mleku à 35 gramów (kajzerka, względnie gładka warszawska) . . . . . —·04 „
Bułka pszenna zwyczajna à 45 gramów . . . —·04 „
Chleb żytni jasny 1 kg. . . . . —·58 „
Chleb żytni razowy 1 kg. . . . . —·48 „
Mleko pełne niezbierane na placach targowych i w sklepach 1 litr . . . . —·40 „
Mleko zbierane na placach targowych i w sklepach za 1 litr. . . . . —·20 „
Śmietana kwaśna 1 litr . . . . 1·20 „
Masło kuchenne 1 kg. . . . . 4·50 „
Jaja 1 sztuka . . . . —·14 „
Jaja kopa . . . . 8·— „
Mięso lepsze (sprzedawane zazwyczaj w sklepach i jatkach dominikańskich):
a) z części tylnych 1 kg. . . . . 2·24 „
b) z części przednich 1 kg. . . . . . . 2·08 „
Mięso pośledniejsze (sprzedawane zazwyczaj na placach targowych i w dzielnicach utworzonych z gmin przyłączonych):
a) z części tylnych 1 kg. . . . . 1·88 „
b) z części przednich 1 kg. . . . . . . 1·76 „
Mięso wieprzowe:
a) polędwica i kotlety 1 kg. . . . . . 2·60 „
b) szynka, łopatka i boczek 1 kg. . . . 2·40 „
Szynka wędzona surowa w całości 1 kg. . . . 3·50 „
Szynka gotowana krajana na części 1 kg . . 6·— „
Kiełbasa surowa siekana 1 kg. . . . . . . 2·40 „
Kiełbasa krajana wędzona 1 kg. . . . . . . 3·30 „
Wędzonka surowa 1 kg. . . . . 2·88 „
Wędzonka gotowana 1 kg. . . . . 3·08 „
Sardelki sztuka . . . . —·14 „
Kiełbaski wiedeńskie, para . . . . —·14 „
Mieszanina 1 kg. . . . . 4·64 „
Słonina 1 kg. . . . . 2·60 „
Smalec 1 kg. . . . . 2·80 „
Cukier: *a)* przy sprzedaży w większych ilościach przez agentów względnie większych kupców: w głowach za 100 kg. . . . . 80·— „
kostkowy w paczkach za 100 kg. . . 84·— „
b) przy sprzedaży cząstkowej:
w głowie za 1 kg. . . . . —·84 „
rąbany z głowy za 1 kg . . . . . —·86 „
w kostce za 1 kg. . . . . —·88 „
Nafta: *a)* przy sprzedaży beczkami przez agentów względnie większych kupców za 100 kg. (bez beczki) . . . . 50·— „
b) przy sprzedaży cząstkowej za 1 litr. . —·50 „
Sól kamienna 1 kg. . . . . —·28 „
Sól warzonkowa 1 kg. . . . . —·22 „
Ryż średniego gatunku . . . . —·64 „
Grysik 1 kg. . . . . —·76 „
Jagły 1 kg. . . . . —·64 „

Kasza jęczmienna średnia 1 kg	—·76	K
Kasza jęczmienna siekana 1 kg.	—·56	„
Fasola długa 1 kg.	—·76	„
Fasola krasa 1 kg.	—·74	„
Soczewica 1 kg.	1·50	„
Pęcak 1 kg.	—·44	„
Cebula 1 kg.	—·56	„
Ziemniaki za 100 kg. na placach targowych	8·—	„
Ziemniaki za 1 kg.	—·10	„
Tłuszcz roślinny (Kunerol) 1 kg.	2·20	„
Makaron 1 kg.	1·40	„
Kapusta kiszona 1 kg.	—·24	„
Drożdże za 1 kg.	3·—	„
Drożdże za 1 dkg.	—·04	„
Węgiel kamienny w składach (za 1 cetnar cłowy)	1·20	„
Węgiel kamienny dla drobnej sprzedaży sposobem rozwozu przez uprawnion. z dostawą do domu (1 ctn. cłowy)	1·40	„
Drzewo miękkie za krążek (kółko)	—·80	„
Zapałki szwedzkie za 1 pudełko	—·02	„

Przekraczający tę taryfę podawani będą do ukarania c. k. Sądowi, a w następstwie popełnionych przekroczeń stracić mogą nawet uprawnienie przemysłowe.

Również podawani będą do ukarania c. k. Sądowi i **kupujący,** jeżeli płacić będą za artykuły, maksymalną taryfą objęte, **wyższe ceny,** aniżeli w taryfie oznaczono.

Publiczność winna zatem we własnym interesie wskazywać c k. Sądowi karnemu bezpośrednio lub za pośrednictwem Wydziału III. b. Magistratu (gmach Magistratu od ul. Poselskiej L. or. 10) tych kupców, którzy powyższą taryfę maksymalną przekraczają, a także i tych kupujących, którzy ofiarują względnie płacą wyższe ceny.

Zarazem Magistrat zarządza pod rygorem środków przymusowych, aby wszyscy przemysłowcy, trudniący się sprzedażą któregokolwiek artykułu, wymienionego w taryfie, zaopatrzyli się w drukowane egzemplarze taryfy i następnie przybili je w miejscach widocznych w poszczególnych lokalach sprzedaży w terminie dni 3.

Wspomniane drukowane egzemplarze taryfy wydaje za zgłoszeniem się Wydział III b. Magistratu w godzinach od 11-tej do 1-szej z południa.

Równocześnie traci moc obowiązującą taryfa maksymalna, ogłoszona obwieszczeniem Magistratu z dnia 22 listopada 1914 r. L. 135234/914 III. a.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 12 grudnia 1914 r.

Prezydent miasta: ***Dr. Leo.***

L. 141166/914.
III. a.

OBWIESZCZENIE.

Niniejszem Magistrat ogłasza następującą **częściową zmianę i uzupełnienie taryfy maksymalnej** cen artykułów niezbędnych do codziennego utrzymania, podanej do publicznej wiadomości obwieszczeniem Magistratu z dnia 12 grudnia 1914 L. 136505, a mianowicie:

A) Zmiana taryfy maksymalnej:

zamiast:

Nafta:

a) przy sprzedaży beczkami przez agentów, względnie większych kupców za 100 kg. (bez beczki) . . . 50·— K

b) przy sprzedaży cząstkowej za 1 litr . . —·50 K

ma być odtąd:

Nafta:

a) przy sprzedaży beczkami przez agentów, względnie większych kupców za 100 kg. (bez beczki) . . . 56·— K

b) przy sprzedaży cząstkowej za 1 litr . . —·56 K

B) Uzupełnienie taryfy maksymalnej:

Chleb ciemny żytni z mąki nowego typu 1 kg. —·48 K

Reszta przepisów taryfy maksymalnej pozostaje nadal w mocy obowiązującej.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 19 grudnia 1914 r.

Prezydent miasta: ***Dr. Leo.***

L. 127851-129350/914.
V. b.

OBWIESZCZENIE.

A. W miesiącu **lipcu 1914** znaleziono następujące przedmioty:

Art. 407. 7 kluczy i legitymacya kolej. Józefa Orleoniaka.
„ 408. Pęk kluczy, torebka, skarbonka i klucz do śrub.
„ 409. Flaszki z lekarstwami.
„ 437. Książeczka wkładkowa lud. Kasy oszcz. na 4 K.
„ 410. Parasolka.
„ 411. 2 klucze wertheimowskie.
„ 412. Klucz.
„ 413. Zegarek metalowy czarny.
„ 414. Koraliki bursztynowe imitacya.
„ 415. Dwie książeczki galic. Tow. kredyt. ziem. we Lwowie.
„ 416. Klucz.
„ 417. Papierośnica skórzana z papierosami.
„ 418. Klucz
„ 419. Kwitek z pralni „Tęcza“, pugilares z 2 K 4 h.
„ 420. Deklaracya ustanowienia hipoteczn. dla Karola Hechtera.
„ 421. Cwikier w złotej oprawie.
„ 422. Parasolka damska.
„ 423. Parasol,
„ 1362. Banknot 20 kor.
„ 424. Dokumenta Henryka Zioły.
„ 425. Torebka ręczna z drobiazgami.
„ 1363. Banknot 10 kor.
„ 426. Klucz do wagonów kolejowych.
„ 1364. 10 kor.
„ 427. Kluczyk.
„ 428. Pugilares z kwotą 15 kor. 81 hal.
„ 429. Klucz.
„ 430. Klucz wertheimowski.
„ 431. Karta zastawnicza na korale.
„ 432. Zeszyt z zapiskami.
„ 433. Szpilka do krawatu.
„ 434. Koszyk z garnuszkiem, szczotką i ubraniem dziecinnem.
„ 1366. 30 kor.

Art. 1367. Pugilares z 46 K 94 h.
„ 437 c. Książeczka wkładkowa poczt Kasy oszcz. na 19 kor.
„ 436. Pugilares z kartką zastawniczą na 2 chustki i 3 sztuki bielizny.
„ 437. Koperta z paszportem de Pekon, złota obrączka i medalion z wizerunkiem Chrystusa.
„ 437 a. 4 klucze.
„ 403. Chusteczka do nosa z 2 kor.
„ 405. Woreczek z 53 hal.
„ 441. Chusteczka wełniana.
„ 1430. 160 kor.
„ 503. Kapelusz damski.

B. przedmioty pozostawione u znalazców:

1. Pies duży z marką Nr. 504.
2. Pies wilczy bury.
3. Pugilares z zębem sztyftowym wartości 15 kor.
4. Damski krótki żakiet.
5. 2 konie.
6. 2 konie i wiejski wózek.
7. Wóz bez konia.
8. Wóz z parą koni
9. Krowa.

A. W miesiącu **sierpniu 1914** zostały znalezione następujące przedmioty:

Art. 454. Kufer próżny.
„ 455. Worek i kuferek z rzeczami.
„ 456. Książeczka wkładkowa oszcz. Stow. Wzaj. pomocy na imię Józefa Burka.
„ 457. Roczna karta kolejowa Samuela Grünshausa.
„ 458. Kuferek z rzeczami Józefa Bacisza.
„ 459. Pugilares z kwotą 64 K 3 hal.
„ 460. Potwierdzenie robocze firmy Rudolf Popar.
„ 461. Portmonetka skórzana z 3 kluczykami.
„ 462. Pakunek, koszula, kalesony, chusteczka i szczotka.
„ 463. Pugilares z kartką zastawniczą na dubeltówkę.
„ 464. Stary płaszcz gumowy i stara marynarka.
„ 465. Damski zegarek z łańcuszkiem.
„ 466. 1 koszula, ręczniki, kawałek płótna, 3 szczotki i chusteczka.
„ 467. Kuferek wojskowy.
„ 468. Pugilares z kwotą 23 koron.
„ 469. Książeczka pocztowej kasy oszcz. na 1 K. Antoniego Płatka
„ 470. Waliza, 2 koszule, kołnierz, spodnie, 2 kamizelki i legitymacya J. Winczka.
„ 471. Weksel in bianko i metryka urodzenia Izraela Natana Neumana.
„ 472. Torebka damska z różnemi drobiazgami.
„ 473. Cwikier z złotą oprawą w etui i ołówek.
„ 474. Pugilares z 3 K 2 h., 2 kluczyki i drobiazgi.
„ 475. Torebka damska wraz z kartką legitymacyjną Laury Scheuer i 8 hal.
„ 476. Portfel z zapiskami i biletami wizytowymi Feliksa Świątka.
„ 477. Papierośnica srebrna tulska.
„ 1472. 350 kor. 45 hal.
„ 478. Klucz wertheimowski.
„ 479. Pugilares z kwotą 7 K 2 h.
„ 480. Kluczyk, rewers na 2 pakunki zostawione na dworcu i pugilares z kwotą 1 K 35 h.

Art. 481. Pugilares, pierścionek złoty, srebrna branzoletka i mały kluczyk.
„ 482. Srebrny zegarek damski z długim łańcuszkiem srebrnym i 2 breloki.
„ 483. Książeczka wkładkowa Agnieszki Tabor na 8 K 2 h.
„ 484. Portfel z legitymacyą kolej. Maryana Haasa.
„ 485. Książka Liberalizm i obskurantyzm.
„ 486. Kartka zastawnicza na obrączkę.
„ 487. 4 klucze.
„ 488. 6 małych widelców aluminiowych.
„ 489. Klucz
„ 490. 2 kluczyki.
„ 491. Zegarek damski w skórzanej branzolecie.
„ 492. 6 kluczy.
„ 493. Pugilares, kluczyk, kolczyki i notatki.
„ 494. Waliza zamknięta.
„ 495. Portfel z 2 K 82 hal. kluczyki i łańcuszek z żółtego metalu.

B. Przedmioty znalezione pozostałe u znalazców:

1. Kanarek.
2. Kogut.
3. Para koni.
4. Kanarek.
5. Para koni.
6. Koń.
7. Para koni.
8 Koń.
9. Koń.
10 Pies
11. Gęś.
12. Pies.
13. Pies.

A. Przedmioty znalezione w miesiącu **wrześniu 1914**:

Art. 504 Pasek w formie kamizelki wraz z niklowym zegarkiem i tombakowym łańcuszkiem.
„ 505. Parasol.
„ 506. Parasol.
„ 507. Waliza, kapelusz, pasek do spodni, 4 kołnierzyki, stare spodnie, koszula, kalesony trykotowe, fotografia Michała Boszka i odprawa wojskowa Stefana Kozuby i inne przedmioty.
„ 508. Książka treści wojskowej.
„ 509. Torebka damska.
„ 510. Książka do nabożeństwa.
„ 511. Derka.
„ 1476. 4 korony.
„ 512. Torebka czarna, ceratowa 4 hal. i chustka do nosa.
„ 513. Legitymacya Jerzego Szanta.
„ 1476. Banknot 20 kor.
„ 514. Otwarty czarny damski zegarek zepsuty.
„ 515. Klucz.
„ 516. Srebrny zegarek remontoir.
„ 517. Parasolka czarna.
„ 518. Torebka damska, książeczka do nabożeństwa, chustka do nosa, ołówek.
„ 519. 16 kartek loteryjnych i pugilares z 1 K 82 h.
„ 520. Paczka z scyzorykami.
„ 521. Pugilares z 5 K 65 hal.

Art. 522. Pugilares z 32 hal., legitymacyą do podróży Kazimierza Biesiady.
„ 523. Torebka damska, książka do nabożeństwa, pugilares, kluczyk, 2 chustki do nosa i inne drobiazgi.
„ 524. Pugilares 13 K 58 hal. i 2 medalioniki.
„ 525. Pugilares z 12 K 7 hal.
„ 526. Pugilares z 21 K 20 hal., klucz, pierścień tombakowy.
„ 527. Papierośnica F. Korczyńskiego.
„ 528. Sztuka organtyny.
„ 529. Rower.
„ 530. Dokumenty Kelmana Hausera z Ulanowa.
„ 531. Papierośnica.
„ 532. Cwikier.
„ 533. 2 klucze.
„ 541. Klucz wertheimowski.

B. Przedmioty pozostawione u znalazców:

1. Koza.
2. Koń.
3. Koza.
4. Koń.

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby, o ile mogą dowieść praw własności, zechcieli zgłosić się po odbiór tych rzeczy do biura Wydziału V. b. (Nowe oficyny II. p. Nr. drzwi 27) między godziną 1—2 codziennie z wyjątkiem świąt i niedziel.

W razie przeciwnym przedmioty te wydane zostaną znalazcom, a po upływie trzech lat przejdą na ich wyłączną własność lub też sprzeda się je w drodze licytacyi.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

Nominacye.

A. Urzędnicy.

Na zasadzie § 89. statutu dla miasta Krakowa, tudzież § 4, uchwalonych przez Radę miasta w dniu 23 lutego 1911 r. zamianowani zostali z dniem 16 grudnia 1914:

1. Pan **Aleksy Fredro Boniecki**, praktykant kancelaryjny Magistratu — **nadetatowym asystentem kancelaryjnym Magistratu w XI klasie rangi** z płacą roczną 1600 K, kwaterowem w rocznej kwocie 576 K, oraz z prawem do trzech trzechleci po 200 K rocznie, licząc od dnia 16 grudnia 1914, oraz do dodatku wliczalnego do emerytury w kwocie 200 K rocznie po przebyciu 20 lat służby w XI klasie rangi, tudzież z policzeniem do emerytury czasu służby spędzonej w charakterze praktykanta kancelaryjnego Magistratu od 16 grudnia 1911 do 15 grudnia 1914 r. za uiszczeniem do funduszu emerytalnego dla urzędników i sług Magistratu 3% opłat od pobieranego adjutum w kwocie 1400 K rocznie (L. prez. 1510/914).

2. Pan **Ignacy Antoni Burzyński**, praktykant kancelaryjny Magistratu — **nadetatowym asystentem kancelaryjnym Magistratu w XI klasie rangi**, z płacą roczną 1600 K, kwaterowem w rocznej kwocie 576 K, oraz z prawem do trzech trzechleci po 200 K rocznie, licząc od 16 grudnia 1914 i do dodatku wliczalnego do emerytury w kwocie 200 K rocznie, po przebyciu 20 lat w XI klasie rangi, tudzież z policzeniem do emerytury czasu służby spędzonej w charakterze praktykanta kancelaryjnego od 16 grudnia 1911 do 15 grudnia 1914 za uiszczeniem do funduszu emerytalnego dla urzędników i sług Magistratu 3% opłat od pobranego w tym czasie adjutum w kwocie 1400 K. (L. prez. 1504/914).

3. Pan **Rudolf Czernigiewicz**, praktykant kancelaryjny Magistratu **nadetatowym asystentem kancelaryjnym** Magistratu w XI klasie rangi z płacą roczną 1600 K, kwaterowem w rocznej kwocie 576 K, oraz z prawem do trzech trzechleci po 200 K rocznie, licząc od 16 grudnia 1914 r. i do dodatku wliczalnego do emerytury w kwocie 200 K rocznie po przebyciu 20 lat w XI kl. rangi, tudzież z policzeniem do emerytury czasu służby spędzonej w charakterze praktykanta kancelaryjnego Magistratu od 16 grudnia 1911 do 15 grudnia 1914 roku za uiszczeniem do funduszu emerytalnego dla urzędników i sług Magistratu 3% opłat od pobieranego w tym czasie adjutum w rocznej kwocie 1400 K. (L. prez. 1505/914).

4. Pan **Jan Harabasz**, praktykant kancelaryjny Magistratu — **nadetatowym asystem kancelaryjnym Magistratu w XI klasie rangi** z płacą roczną 1600 K, kwaterowem w rocznej kwocie 576 koron, oraz z prawem do trzech trzechleci po 200 koron rocznie, licząc od 16 grudnia 1914 r. i do dodatku wliczalnego do emerytury w kwocie 200 K rocznie po przebyciu 20 lat w XI kl. rangi, tudzież z policzeniem do emerytury czasu służby w charakterze praktykanta kancelaryjnego Magistratu spędzonej od 16 grudnia 1911 do 15 grudnia 1914 roku za uiszczeniem do funduszu emerytalnego dla urzędników i sług Magistratu 3% opłat od pobranego w tym czasie adjutum w rocznej kwocie 1400 K. (L. prez. 1506/914).

5. Pan **Kazimierz Józef Jasicki**, praktykant kancelaryjny Magistratu — **nadetatowym asystentem kancelaryjnym Magistratu w XI klasie rangi** z płacą roczną 1600 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 576 K oraz z prawem do trzech trzechleci po 200 koron rocznie, licząc od dnia 16 grudnia 1914 r. i do dodatku wliczalnego do emerytury w kwocie 200 K rocznie po przebyciu 20 lat w XI klasie rangi, tudzież z policzeniem do emerytury czasu służby spędzonego w charakterze praktykanta kancelaryjnego Magistratu, od 16 grudnia 1911 do 15 grudnia 1914 roku za uiszczeniem do funduszu emerytalnego dla urzędników i sług Magistratu 3% opłat od pobranego w tym czasie adjutum w rocznej kwocie 1400 koron. (L. prez. 1507/914).

6. Pan **Maryan Wiktor Mika**, praktykant kancelaryjny Magistratu — **nadetatowym asystentem kancelaryjnym Magistratu w XI klasie rangi** z płacą roczną 1600 K, kwaterowem w rocznej kwocie 576 K, oraz z prawem do trzech trzechleci po 200 K rocznie licząc od dnia 16 grudnia 1914 r. i dodatku wliczalnego do emerytury w kwocie 200 K rocznie, po przebyciu 20 lat w XI kl. rangi, tudzież z policzeniem do emerytury czasu służby spędzonej w charakterze praktykanta kancelaryjnego Magistratu od 16 grudnia 1911 do 15 grudnia 1914 roku za uiszczeniem do funduszu emerytalnego dla urzędników i sług Magistratu 3% opłat od pobranego w tym czasie adjutum w rocznej kwocie 1400 K. (L. prez. 1508/914).

7. Pan **Wacław Michał Kosma Damian (4 im.) Rogal**, praktykant kancelaryjny Magistratu — **nadetatowym asystentem kancelaryjnym Magistratu w XI klasie rangi** z płacą roczną 1600 K, kwaterowem w rocznej kwocie 576 koron, oraz z prawem do trzech trzechleci po 200

koron rocznie, licząc od 16 grudnia 1914 i do dodatku wliczalnego do emerytury w kwocie 200 koron rocznie po przebyciu 20 lat w XI klasie rangi, tudzież z policzeniem do emerytury czasu służby spędzonego w charakterze praktykanta kancelaryjnego Magistratu od 16 grudnia 1911 do 15 grudnia 1914 r. za uiszczeniem do funduszu emerytalnego dla urzędników i sług Magistratu 3% opłat od pobranego w tym czasie adjutum w rocznej kwocie 1400 K. (L. prez. 1509/914).

B. Służba miejska.

1. **Michał Dalewski,** prowizoryczny sługa, pełniący obowiązki sanitaryusza miejskiego, na podstawie § 89 statutu dla miasta Krakowa zamianowany został **prowizorycznym sanitaryuszem miejskim w IV kategoryi** służby miejskiej z płacą roczną 760 koron, kwaterowem w rocznej kwocie 360 koron, względnie mieszkaniem w naturze, umundurowaniem, dodatkiem funkcyjnym na czas pełnienia obowiązków sanitaryusza miejskiego w kwocie 120 koron rocznie, oraz prawem do pięciu trzechleci po 70 koron rocznie.

Po roku zadawalniającej służby, licząc od dnia złożenia przysięgi, zamianowany zostanie stałym sanitaryuszem miejskim z prawem do emerytury, tudzież z wliczeniem do podstawy wymiaru emerytury czasu służby spędzonej w charakterze prowizorycznego sanitaryusza miejskiego pod warunkiem uiszczenia do funduszu emerytalnego urzędników i sług miejskich przypadających za ten czas 3% opłat emerytalnych. (L. prez. 1304/914).

2. **Andrzej Karol (2 im.) Osiński,** dozorca wodomierzy. dodatkowo do dekretu z dnia 9 marca 1914 L. prez. 259/914, którym zamianowany został stałym dozorcą wodomierzy w IV klasie etatu służby wodociągowej, otrzymał obok wyszczególnionych tam poborów i od dnia złożenia przysięgi w charakterze stałego dozorcy wodomierzy **dodatek funkcyjny** w kwocie 240 K rocznie. (L. prez. 949/914).

3. **Feliks Sikora,** dozorca wodomierzy, dodatkowo do dekretu z dnia 13 marca 1914 L. prez. 41/914, którym zamianowany został dozorcą wodomierzy w IV klasie etatu służby wodociągowej, otrzymał obok poborów w tym dekrecie wyszczególnionych i od dnia zaprzysiężenia w charakterze dozorcy wodomierzy **dodatek funkcyjny** w rocznej kwocie 240 K (L prez. 950/014).

Emerytury.

Pan **Mieczysław Dąbrowski,** Dyrektor Gazowni miejskiej, na własną prośbę przeniesiony został na podstawie § 53. ust. 2 statutu miejskiego z dniem 31. grudnia 1914 **w stały stan spoczynku**, a zarazem w uwzględnieniu długoletniej nienagannej służby, uznano mu czas służby prowizorycznej od 28 stycznia 1876 do 28. grudnia 1881 r. za policzalny przy wymiarze emerytury i przyznano po myśli § 21. statutu emerytalnego dla urzędników i sług Zakładu gazowego miasta Krakowa od **od 1. stycznia 1915 r.** począwszy, emeryturę w stosunku do 39 lat służby, w wysokości 100% ostatnich poborów do emerytury policzalnych, t. j. w kwocie 8.400 (ośm tysięcy czterysta) koron rocznie, płatną w ratach miesięcznych z góry w Kasie tutejszej Gazowni miejskiej. (L. prez. 1486/914).

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj.

Komisya aprowizacyjna.

I. Posiedzenie w dniu 4. listopada 1914.

Komisya imieniem Rady miejskiej uchwaliła po wysłuchaniu zaproszonych reprezentatów drobnego kupiectwa, przemysłu piekarskiego i wielkiego handlu, **zniżyć cenę maksymalną cukru** w drobnej sprzedaży o 4 hal. za 1 klg., a przy sprzedaży w większych ilościach o 4 K za 100 klg., natomiast **cenę nafty** w drobnej sprzedaży podwyższyła Komisya o 2 hal., t. j. do 46 hal. za 1 litr, pozostawiając dotychczasową cenę przy sprzedaży beczkami bez zmiany. Następnie Komisya w szczegółowej dyskusyi, w sprawie podwyższenia **cen mięsa,** stwierdziwszy, iż obecnie niema wyzysku przy sprzedaży mięsa wobec cen bydła, oświadczyła się na razie przeciw zaprowadzeniu cen maksymalnych na ten artykuł spożywczy. Skonstatowawszy atoli, że ceny pośledniejszego mięsa w porównaniu z cenami mięsa lepszego gatunku, oraz ceny wieprzowiny w porównaniu z cenami mięsa wołowego wogóle poszły niestosunkowo w górę, uchwaliła na wniosek Magistratu przedłożony przez Starszego Radcę Dra Zawadzkiego:

1) wdrożyć rokowania z rzeźnikami **o zniżenie cen mięsa,** a w szczególności cen mięsa wołowego pośledniejszego i cen mięsa wieprzowego;
2) wdrożyć kroki o **uregulowanie stosunków targowych,** które z powodu wojny znacznie się rozluźniły, a mianowicie:

a) aby c. k. Namiestnictwo na czas trwania wojny dopuściło na tutejszą targowicę miejską bydło z Królestwa Polskiego z tem ograniczeniem, że dłużej, niż od jednego targu do drugiego przetrzymywane być nie może;

b) aby Magistrat wydał zarządzenie, iż co do bydła, które w rzeźni miejskiej ulega transakcyi handlowej, tak sprzedający, jak kupujący, mieli obowiązek podawania organom miejskim cen kupna sprzedaży na wagę żywą, względnie o ile kupno nastąpiło na oko, mieli obowiązek pozwalania na przeważenie bydła przez organa miejskie.

II. Posiedzenie w dniu 9. grudnia 1914.

Komisya przyjęła do zatwierdzającej wiadomości dotychczasowe zarządzenia w sprawie:

1) zorganizowania na podstawie układu z wojskowością, **sprzedaży pośledniego mięsa** dla uboższej ludności;
2) nawiązania rokowań z właścicielami stawów w zachodniej części Galicyi o sprowadzenie ryb do Krakowa;
3) dostawy 20—30 wagonów **drzewa opałowego;**
4) powiększenia dotychczasowego **zapasu mąki** 400 wagonów — o dalszy transport 150 wagonów.

Następnie uchwaliła podwyższenie **ceny maksymalnej:**

I. **mąki:** *a)* pszennej Nr. 0 w sprzedaży hurtownej do 72 K za 100 kg. — detalicznej do 78 hal za 1 kg.; co do typów dalszych o 1 K niżej; *b)* żytniej 58 K za 100 K i 64 hal. za 1 klg.

II. **pieczywa:** *a)* co do bułek cenę (4 h) i wagę ($3^{1}/_{2}$ dkg) pozostawiono bez zmiany, zezwalając na używanie mąki pszennej także niższych typów, oraz na wypiekanie w większych rozmiarach; *b)* chleba żytniego 58 hal.; razowego 48 hal. za 1 klg.

III. **mleka** niezbieranego 40 hal.; zbieranego 20 hal. za 1 litr.

Kronika.

Komitet obywatelski ku niesieniu doraźnej pomocy ludności, dotkniętej wypadkami w razie oblężenia.

W dniu 25 listopada odbyło się w sali konferencyjnej Magistratu zebranie obywatelskie przedstawicieli Towarzystw i Instytucyj krakowskich. Zebraniu przewodniczył Eks. Dr. Leo, prezydent miasta.

Zebranie uchwaliło jednomyślnie potrzebę zawiązania Komitetu obywatelskiego ku niesieniu doraźnej pomocy ludności dotkniętej wypadkami w razie oblężenia i dokonano wyboru. **W skład Komitetu wchodzą:**

Przewodniczący: prof. Dr. Julian Nowak, członkowie: 1) Bartynowski Maryan, 2) Dr. Buzdygan Mikołaj, 3) Chronowski Jan Eustachy, 4) Halski Ludwik, 4) X. Dr. Hanuszek Szymon, 6) Dr. Janiszewski Tomasz, 7) X. Kan. Krupiński Jan, 8) Kubalski Edward, 9) Dr. Olearski Bronisław, 10) Rakisz Szczepan, 11) Ryszkowska Stanisława, 12) Skaczkowska Aniela, 13) Dr. Surzycki Józef, 14) Szybalski Mieczysław, 15) X. Kan. Wądolny Czesław.

Do Komitetu należy również z urzędu: Naczelnik VI. (dobroczynnego) Wydziału Magistratu St. Radca Mgtu Banaś, Inspektor Ekonomatu miejskiego Wywiałkowski, oraz wszyscy pp. Komisarze obwodów miejskich.

Komitet powyższy będzie kooptował na najbliższem posiedzeniu pewną jeszcze ilość obywateli, do swego grona, a następnie rozwinie działalność, zmierzającą do zorganizowania doraźnej pomocy mieszkańcom, dotkniętym wypadkami w razie oblężenia twierdzy.

Spodziewać się należy, że ludność miasta przyjmie ze szczerem zadowoleniem zawiązanie się Komitetu i poprze gorąco jego prawdziwie obywatelskie działanie, oparte na utworzeniu wzajemnej samopomocy.

Straż nad zabytkami. Posiedzenie Komitetu dla straży nad zabytkami odbyło się 30 listopada pod przewodnictwem Dra Stanisława Tomkowicza. Przewodniczący podał do wiadomości, że cenne witraże średniowieczne w kościele P. Maryi będą zabezpieczone na wypadek oblężenia, dzięki hojnej ofiarności radcy ces. p. Macharskiego, który na ten cel dostarczył funduszów. Zabezpieczeniem witraży w kościele OO. Dominikanów zajął się p. Matejko. Na interwencyę prezydenta miasta Eksc. Dra Leo i księcia biskupa Sapiehy władze wojskowe zgodziły się na opróżnienie Wawelu z wojska. Dzięki gościnności p. dyr. Szajnowskiego zorganizowano biuro straży przy ul. Dunajewskiego 1, gdzie p. komendant Fabiański będzie codziennie (między 11—12 godz.) załatwiał sprawy dotyczące straży. Udzielania instrukcyi fachowych podjął się p. Olszewski, naczelnik straży pożarnej z Przemyśla. Komitet przyjął dalszych nowych członków, a następne posiedzenie odbędzie się we czwartek.

Straż nad zabytkami. Posiedzenia Komitetu dla straży nad zabytkami odbyły się dnia 3 i 5 grudnia br. pod przewodnictwem Dra Stanisława Tomkowicza.

P. Dyrektor Dr. Papée zawiadomił, że dzięki poparciu prezesa Koła polskiego Eksc. Dra Leo uzyskał telegraficznie subwencyę 3000 K z Ministerstwa oświaty na zabezpieczenie zbiorów Biblioteki Jag., wobec czego zakupiono dostateczną ilość przyrządów ratunkowych na wypadek pożaru. Ankieta przy udziale rzeczoznawców pp. Sippla i Dra Seńkowskiego ustaliła ostatecznie sposób zabezpieczenia witrażów w kościołach krakowskich. W sprawie zabezpieczenia zabytków po synagogach interweniowali pp. Dr. Muczkowski i Dr. Tomkowicz. Kościół P. Maryi ma dostateczną ilość przyrządów ratunkowych. Podniesiono konieczność usunięcia rusztowań jako materyału palnego z wież ratuszowej i P. Maryi. Przyjęto szereg nowych członków, wreszcie komitet uchwalił wyrazić podziękowanie za pracę około organizacyi straży pp. Fabijańskiemu, Dr. Kaczmarczykowi, Olszewskiemu i Szajnowskiemu. Po odbiór legitymacyj i opasek straży należy się zgłaszać do sekretarza Komitetu Dra Kaczmarczyka, Sienna L. 16 w godzinach przedpołudniowych.

Czasowa zmiana zarządu miasta, spowodowana ewakuacyą Krakowa wskutek grożącego oblężenia twierdzy.

C. k. Komisarz rządowy.

Prezydyum miasta i część członków Rady miejskiej zniewoloną była czasowo Kraków opuścić na wypadek ewentualnego zamknięcia twierdzy. W następstwie tego c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 9 listopada 1914 L. 1375/Del. na zasadzie § 53 statutu miasta Krakowa rozwiązało reprezentacyę miejską i w porozumieniu z Wydziałem krajowym zamianowało komisarzem rządowym dla miasta Krakowa p. **Dra Juliana Nowaka** profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego, poruczając mu kierownictwo tak spraw gminnych, jak i władzy politycznej I. instancyi. Równocześnie c. k. Namiestnictwo przydało mu do pomocy **Radę przyboczną,** w której skład powołało Dra Kazimierza Kostaneckiego, Dra Ernesta Bandrowskiego, ks. Dra Józefa Caputę, Walentego Dudka, Jana Godzickiego, Ksawerego Mikuckiego, Jana Perosia, Ludwika Halskiego, Dra Ignacego Lauera, Henryka Szatkowskiego, Dra Kazimierza Morawskiego, Artura Romanowskiego, Józefa Mitasińskiego, Jana Pająka i Augusta Porębskiego.

Z pomiędzy wymienionych członków Rady przybocznej zamianowało c. k. Namiestnictwo p. **Dra Kazimierza Kostaneckiego pierwszym zastępcą, p. Dra Ernesta Bandrowskiego drugim zastępcą komisarza rządowego.**

Zakres działania tego zarządu miasta według wymienionego wyżej reskryptu obejmował sprawy z § 53. ust. 2. statutu dla miasta Krakowa.

Od tego orzeczenia przysługiwało Radzie miejskiej prawo odwołania do Ministerstwa spraw wewnętrznych przez Wydział krajowy w terminie 4 tygodni. (L. prez. 1384/914).

Rekurs Rady miejskiej.

Na pisemne żądanie 25 członków Rady miejskiej (§ 63 statutu) najstarszy wiekiem p. Julian Maciołowski

(§ 62 ust. 2.) zwołał tajne posiedzenie Rady miejskiej na 17 listopada 1914 w sprawie odwołania od reskryptu rozwiązującego Radę miejską (§ 53).

Na posiedzeniu w dniu powyższym Rada miejska (w liczbie 37 radców miejskich) uchwaliła:

1) wnieść przedstawienie względnie **rekurs przeciw reskryptowi Namiestnictwa, rozwiązującemu Radę miejską**;

2) upoważnić do podpisania tego rekursu radców miejskich: Maciołowskiego, X. Caputę, Dra Muczkowskiego i Wajdę.

W zakreślonym terminie 4-tygodniowym uchwalone przez Radę miejską przedstawienie, względnie rekurs odszedł do Ministerstwa spraw wewnętrznych za pośrednictwem Wydziału krajowego, odpis zaś tegoż podano Namiestnictwu do wiadomości:

Objęcie urzędowania przez Prezydenta miasta.

Dnia 22 listopada 1914 Prezydent miasta **Dr. Juliusz Leo,** który bawił w Wiedniu w sprawach Koła polskiego, powrócił na stałe do Krakowa i z dniem tym objął urzędowanie. (L. prez. 1426/914).

Wobec tego po myśli § 53. ust. 2. statutu miejskiego z chwilą objęcia urzędowania przez Prezydenta miasta, straciły moc obowiązującą zarządzenia p. Namiestnika o ustanowieniu c. k. komisarza rządowego i jego Rady przybocznej.

Uzupełnienie Prezydyum miasta.

P. Delegat c. k. Namiestnika pismem z dnia 10. grudnia 1914 L. 1427/Del. podał do wiadomości Prezydyum miasta telefoniczny reskrypt p. Namiestnika z tej samej daty L. 269/g., że z uwagi na dłużej trwającą nieobecność obu pp. wiceprezydentów miasta zgodnie z postanowieniem § 53. ust. 2. statutu zamianował **pierwszym zastępcą Prezydenta miasta p. Dra Juliusza Nowaka,** profesora Uniw. Jagiel., **drugim zastępcą** p. **Dra Kazimierza Kostaneckiego,** rektora Uniw. Jagiell., **trzecim zastępcą p. Dra Ernesta Bandrowskiego,** dyrektora wyższej szkoły przemysłowej, dodając Prezydyum do pomocy **Radę przyboczną w jej pierwotnym składzie,** a to wszystkich na czas, dopóki Rada miejska nie zacznie funkcyonować. (L. prez. 1494/914).

Nakładem Gminy miasta Krakowa — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie pod zarządem A. Szyjewskiego.